

64.

Κολλιγία τῆς 25 Μαΐου 1709. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Β:6λ. 7 σ. 193).

† 1709 Μαΐου 25. Τὴν σήμερον δ σ(ινιὸ)ρ Προκόπις καὶ σ(ινιὸ)ρ Θοδωρῆς, ἀδέλφια Νικλαῖοι, δίδουν τοῦ παρόντος μ(ισσὲ)ρ Γιώργου Φαρισαίου π(ο)τ(ὲ) Στάθη ἀπὸ χωρίο Πισινῶντα¹⁾ εἰσὲ σεμπρία ἔνα κομμάτι χωράφι κείμενον στὸ Παράλιμνο²⁾, τόπος βάκουος, διὰ τὴν ἐφετεινὴν ἐσοδείαν τῆς ὁψιμίας καὶ ὑπόσχεται δ ἄνωθεν κοπιαστὴς νὰ δουλέψῃ καὶ καλλιεργίζῃ τὸ αὐτὸ χωράφι παίρνοντας ὁψιμίαν, ἥγουν φασουλομάπλακο καὶ φλεζονιὲς καὶ νὰ μὴν ἡμπορῇ δ αὐτὸς κοπιαστὴς νὰ μαζώνῃ τὸ φροῦτο, ὡς ἄνωθεν, ἀν τῶς καὶ δὲν κράζῃ τοὺς νοικοκυραίους νὰ εἶναι παρόντες καὶ λαβαίνουν τὸ μερτικό τους τὸ μισό, καὶ τὸ ἔτερο μισὸ δ κοπιαστῆς· οἱ νοικοκυραίοι νὰ βάνουν τὴν κροπίαν καὶ δ κοπιαστὴς νὰ ἔχῃ ὅμπλιγο μόνον νὰ τὰ δουλεύῃ κατὰ τὴν τάξιν. ὡς ἄνωθεν, ὑπόσχοντας τὰ καλά του καὶ σωματικῶς διὰ τὸ ἀδεπιμέντο καὶ διὰ κάθε δάννα καὶ τὰ ἔξῆς εἰς μαρτυρίας.

† ἀντώνις μουδάτζος μαρτυρῶ,

† γιάννης φαραός³⁾ μαρτυρῶ.

65.

Κολλιγία τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1709. Νοτάριος Ἀντ. Μαυροκέφαλος (Β:6λ. 5 σ. 162).

† 1709 Σεπτ(εμβρίου) 25. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν ἐνώπιον ἐμοῦ νοταρίου καὶ μαρτίρων ἡ κυρὰ Ἀντριάνα, χήρα τοῦ π(ο)τ(ὲ) Δημήτρι Νίκλου, ἀνταμῶς μὲ τὸν μ(ισσὲ)ρ Ἀγγελο Νίκλο τὸν υἱόν της, οἱ ὅποιοι δίδουν τοῦ παρόντος κὺρο Μπενέττου Γουζέλη⁴⁾ τοῦ π(ο)τ(ὲ) Τζάννε ἀπὸ χωρίο Ρω-

τῶν ἀγίων Πατέρων καὶ Ἀρσενίου εἰς τὴν χώραν τῶν Κορυφῶν, Κ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ, ἐνθ' ἀν. σ. 111, 113, 142, 153, 180, 181.

¹⁾ Ο Πισινῶντας ἦτο πρωτ. τοῦ τ. δ. Λιθακιωτῶν πρὸς Β. τῆς Λιθακιᾶς εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Μεγάλου Βουνοῦ, ἀπαντᾶ δὲ τῷ 1510. Πρβ. Λ. Χ. ΖΩΗΝ, Παλαιὰ ὄρια τῆς κώμης Πισινῶντα. Ἐφημερὶς Ζακύνθου «Ἐθροσυνέλευσις» ἔτος ΣΓ (1906) ἀριθμ. 212 - 219.

²⁾ Τοπων. εἰς περιοχὴν χωρ. Καλλιτέρου - Ρόϊδου, παρὰ τὴν λίμνην Μακρῆ.

³⁾ Τὸ ἐπόνυμον ἀπαντᾶ τῷ 1584, τὸ δὲ χωρίον Φαραὼ μνημονευόμενον μετὰ του Ἀγίου Κηρύκου συναντᾶται τῷ 1515. Φαραωνίτικα τά, τοπων. εἰς περιοχὴν χωρ. Ἀγ. Κηρύκου (1676) καὶ Φαραωνίσσα, ναὸς τῆς Θεοτόκου εἰς Ἀγ. Κήρυκον.

⁴⁾ Οίκογ. ἀπαντῶσα τῇ 16 ἑκατοντ. I. Ἰωάννης συμβολαιογράφος Ζακ. ἀπὸ 1744 - 1768. Γ. Δημήτριος γεννηθεὶς τῷ 1774 ἐσπούδασε παρὰ τῷ Ἀντωνίῳ Μαρτελάῳ ἀνὴρ φιλελευθέρων αἰσθημάτων κατεμάστιζε διὰ στιχουργιῶν τὸ ἀρχοντολόγιον τῆς Ζακύνθου καὶ ἐνεκα τούτου ἐφυλακίσθη τῷ 1800 ἐν Κηφάλει. Ἐλευθερωθεὶς μετέβη εἰς Τεργέστην καὶ εἴτα εἰς Γαλλίαν ὡς ἀξιωματικὸς τῆς ὑπὸ τὸν Ναπολέοντα λεγεώνος. Ἐγένετο Φιλικὸς καὶ ἔλαβε μέρος εἰς τὴν Ἑλλ. Ἐπανάστασιν. Απεβίωσεν ἐν Ἡλιδι τῷ 1843. Ως λόγιος ἔγραψεν ἕργα, περὶ

